

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре недеља Светих праотаца, Светитеља Божијих из Старога Завета, који су предходили доласку Господа Христа, и може се казати да су вером у обећаног Месију, били хришћани пре доласка Христа у телу. То је вера велике вере, јер данашње Свето Јеванђеље и Апостол говоре о људима из Старога Завета који су имали тако велику веру, да су многа чудеса чинили. Оно што је Господ у Јеванђељу своје рекао: „Ако имате вере као зрно горушчино, рећи ћете гори овој: пређи тамо и пређи ће, и ако са вером што год заиштете у име моје, биће вам. Ко куца отвориће му се, ко тражи наћи ће, ко верује добиће“. И рекао је Господ: „Ко верује у мене ако и умре, живеће“.

Ту веру имали су наши Светитељи Божији, праоци Христови у Старом Завету, почев од Аврама, Исака, Јакова, Јосифа, пророка Данила, и три младића које данас Црква помиње и слави, који су вером великом чинили многа чуда која се набрајају у данашњем Светом Апостолу. Пророк Данило је вером својом, кад је бачен у лавовску јаму, да га лавови растргну, он је вером својом затворио уста лавова, који су се умиљавали око њега а нису га дирали. Три младића који су у Вавилону били у заробљеништву, али држали веру своју, веру отаца својих, нису се покорили наредби безбожнога цара Навукодоносора, и он је за казну како је био наредио да се пећ загрева седам дана и седам ноћи, да се сва ужари и да та три младића буду бачени у ту ужарену пећ да изгоре. Они су говорили да верују у Бога свога, који их може из те пећи избавити. Заиста када су њих тројицу бацили у пећ, јара је била толико велика да су многи од тих слугу царевих били спаљени и опаљени, а ова три младића пали су у пећ, и они су се осећали као у једном росном и прохладном месту. То је њихова вера учинила.

Свети праотац Аврам, који је имао такву веру да је још у то време веровао у васкрсење. Када је Бог кушајући његову веру затражио да му принесе на жртву свога јединца сина Исака, а пре тога му је обећао да ће од Исака учинити велики бројни народ, а сад тражи

да га принесе на жртву. Аврам је имао такву веру, да је и ту поверовао и рекао да Бог може и из мртвих васкрснути, и испунити своје обећање.

Вера је најјаче средство браћо и сестре, и у нашем животу. Господ Христос је у Јеванђељу своме, кад год је чинио чуда, исцељивао разне болеснике, отварао очи слепима, давао слух глувима, чистио губаве, васкрсавао мртве, исцељивао парализоване, увек је питао: „Верујеш ли да то могу учинити“? И када су ти невољници изражавали своју веру: „Да, верујем Господе“, онда је Он говорио: „Вера твоја спасила те је, иди у миру“.

Тако да и данас браћо и сестре вера наша најјаче оружје човеку у борби са својим гресима, са својим страстима, са својим рђавим навикама. Господ је тражио од својих следбеника, да буду савршени као Отац наш Небески. Тражио да љубимо Бога свим срцем, свом душом, свом мишљу својом, и свом снагом својом, да љубимо ближње своје као саме себе, чак да љубимо и непријатеље наше.

Рекло би се тешка борба је пред нама, али вера је та која олакшава ту борбу, вера је та која даје победу ономе ко се истински труди. Многи су вером у Господа Христа, постали чудотворци још овде на земљи, а њихове Свете мошти и после њиховог телесног упокојења, наставиле су да деле помоћ и здравље онима који им са вером прибегавају. Ко од нас није чуо за манастир Светог Василија Острошкога, за Светог Наума Охридског, за Светог Петра Коришког и многе, многе друге наше Светиње, у које народ у невољи својој иде, обраћа се, и тражи исцељење тамо. И наравно да многи, многи добијају исцељење од моштију Светих угодника Божијих. То је та вера, вера која чуда ствара, која и мртве васкрсава, која горе премешта, која нам даје снагу да извршимо своју мисију овде на земљи, да проживимо богоугодно ради Царства Небескога. Човек је зато створен, зато послат у овај свет, да би живећи у овоме свету припремио себе за грађанина Царства Небескога. Ето ту веру су имали браћо и сестре, Старозаветни Пророци, праоци Христови по телу, и тако

оставили пример и својим следбеницима и својим савременицима, и нама Хришћанима. Често пута њихова вера је била много, много јача од вере многих хришћана данас.

Ево и ова капела у којој се налазимо први пут, сада овако сабрани у великом броју, у пријатној атмосфери, не више у шатору у коме смо до сада били овде на овом месту, него у једној дивној капели и она је плод вере. Пре годину дана када се кренуло са градњом овога објекта, без да кажемо икаквих средстава, ко је могао тада да верује да ће се ово дело Божије овако успешно и брзо завршити. А ето Бог је благословио преко добрих људи, преко жртава многих, које су одвајале од својих уста и давали овде, ово дело је завршено и зато ми данас и од данас, сваке недеље и празника да се сабирамо овде, да се Богу молимо, и да веру своју исповедамо. Многи Свети мученици као што је и данашњи којег прослављамо, Свети Преподобномученик Авакум и Игуман Пајсије, они су такође имали ту јаку веру, и они су били спремни да за своју веру положе своје животе, и положили су јер су их Турци наболи на колац, и тако су скончали свој земни живот. Али веру су своју одржали, и оставили пример роду своме, као и многи, многи други из рода нашега, како треба живети у овоме свету ради живота вечнога. Свети мученици и новомученици, Светитељи Божији, Преподобни Јустин Ћелијски коме је ова капела посвећена, Свети владика Николај и многи, многи други, они су били људи вере, и зато су дочекали то да буду од Бога прослављани, и од људи поштовани.

Нека би Бог молитвама њиховим, молитвама светих старозаветних праведника, и новозаветних светитеља и мученика, дао снаге и нама браћо и сестре, да и ми одржимо веру нашу Православну, онакву какву смо је примили од наших светих славних предака, коју су нам они предали како су примили од Светих Отаца и Светих Апостола, јер само држећи се те вере не кварећи веру нашу, не мењајући ништа у њој, ми ћемо показати да смо достојни следбеници Светога Саве, да смо на његовом путу, и да идемо путем који води у живот вечни. Насупрот многима који данас траже олакшице, странпутице,

нову веру траже и проповедају, ми смо остали на томе путу да останемо на путу Светога Саве и Светих Богоносних Отаца. Том вером браћо и сестре ми се спремамо и за дочек Божића, рођења Господа Исуса Христа, и припремамо себе молитвом, постом, Светим Тајнама исповести и причешћа, да би смо Господа Христа примили у своје душе, у своје срце, и да би Он са нама пребивао целог живота нашега, а ми са њим кроз сву вечност у Царству Небескоме. Нека би нас Он по милости својој примио, да тамо и ми са свима Светима славимо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност.

Амин.